

Život Cirkvi

Ročník 17

16/2010

Svätý Otec Benedikt XVI.
na apoštolskej ceste na ostrove Malta

Útok na pápeža

Keď sa pred pár rokmi v Spojených štátoch amerických objavili pedofilné škandály kňazov, nikto netušil, že kauza narastie do tak obľudných rozmerov. Nemám na mysli len rastúci počet krajín, kde sa tieto hrozné činy stali, ale najmä spôsob, ako o celej situácii informujú svetové médiá. Sexuálne zneužívanie detí je zločinom. Nemožno ho zakrývať a páchatelia si zasluhujú prísne tresty. Tento problém však nevznikol pred desiatimi rokmi a už vôbec sa netýka len Katolíckej cirkvi. Kňazi zo spovedníc a duchovných rozhovorov dobre vedia, že sexuálne zneužívanie sa odohráva najmä v rodinách. Štatistika prisudzuje tomuto prostrediu dokonca 80 percent všetkých prípadov. Zneužitie dieťa nie vždy dokáže dianie presne pomenovať, určite však cíti, že sa na ňom pácha zlo. Pravda je taká, že spoločnosť, ktorej súčasťou je aj Katolícka cirkev, nevenovala tomuto javu takmer žiadnu pozornosť. Ba práve naopak, zdá sa, že verejnosti v krajinách západnej Európy chýba dobrá vôľa sa s týmto problémom primerane zaoberať. Nie je nijakým tajomstvom, že oblasti juhovýchodnej Ázie sú rajom pre sexturistiku, na ktorú sú zneužívané tisíce detí. Tieto služby využívajú klienti najmä z bohatých krajín kresťanského Západu. Ak má spoločnosť prísnejší meter na duchovných, je to dobrým znamením, lebo týmto spôsobom aj sekularizovaná spoločnosť uznáva silnú pozíciu morálnej autority kresťanských cirkví. Avšak posledný vývoj naznačuje, že cieľom medializácie nie je vysporiadať sa s témou pedofilie v spoločnosti a používať na všetkých rovnaký meter, ale diskreditovať Svätého Otca a Katolícku cirkev.

Väčšina medializovaných prípadov sa neodohrala dnes, ale pred desiatkami rokov. V poslednom čase pribúdajú ataky na jeho adresu. Pápež je obviňovaný, že

nekonal alebo dokonca skrýval škandály katolíckych kňazov. Je však zarážajúce, že médiá neraz ignorujú vysvetlenie, ktoré Cirkev ponúka alebo v tom horšom prípade predkladajú spoločnosti vlastnú verziu. Aspoň jeden príklad za všetky. Svätého Otca obvinili, že ako mníchovský arcibiskup nechal pôsobiť vo svojej arcidiecéze takto problematického kňaza. V tomto prípade médiá odignorovali vyhlásenie Svätej Stolice, v ktorom sa hovorí, že dotýčný kňaz nepochádzal z Mníchovskej arcidiecézy, ale diecézy Essen a že delikty spáchal mimo Mníchovskej arcidiecézy. Rovnako prešli mlčaním skutočnosť, že tento duchovný bol v Mníchovskej arcidiecéze zo zdravotných dôvodov a že až po nejakom čase mu vtedajší arcibiskup, Jozef Ratzinger dovolil vypomáhať v istej farnosti, odkiaľ za celý čas jeho účinkovania neboli hlásené žiadne problémy.

Sexuálne zneužívanie detí je celospoločenský problém, pred ktorým si nemožno zatvárať oči. Aj preto Svätý Otec napísal v liste írskym biskupom, že situáciu vždy nezvládli a riešenie problémov obchádzali. Katolícka cirkev sa v duchu Kristovho evanjelia usiluje ochrániť maličkých. Cirkevná legislatíva jednoducho netoleruje duchovných, ktorí sa týchto zločinov dopúšťajú. Avšak ojedinelé prípady, ktoré sa stali, sa nemôžu zovšeobecňovať. V tejto chvíli sa zdá, že cieľom pre niektorých žurnalistov sa nestala ochrana detí, ale diskreditácia pápeža. Cirkev nemá dôvod báť sa pravdy a nehovoríť pravdu, lebo ako jediná inštitúcia na zemi má záruku od samého Boha, že vytrvá naveky. Nech sa všetky ťažkosti, ktoré v tejto chvíli spoločne prežívame, stanú motívom k prehĺbeniu duchovného života a uvedomelým kresťanským postojom.

Anton Ziolkovský

Stretnutie Konferencie biskupov Talianska o internete a mladých v Ríme

Taliansko (23. apríla, RV) - „Digitálni svedkovia. Tváre a jazyky v mediálnej ére“ – to je názov stretnutia, ktoré sa včera začalo v Ríme. Organizuje ho Konferencia biskupov Talianska ako znak toho, že Cirkev stojí pri nových možnostiach internetu. Stretnutie je osobitne zamerané na mladých, ktorí trávajú pri internete stále viac času. V rozhovore pre Vatikánsky rozhlas o stretnutí a tejto téme hovorí Chiara Giaccardiová z Katolíckej univerzity v Miláne: „Keď sme analyzovali správanie mladých pri používaní internetu, zistili sme mnoho pozitívnych aspektov. Prevláda totiž to, že venujú viac pozornosti vzťahom, ako svojmu vlastnému predvádzaniu sa. Ide totiž o spoločné miesto, ktoré je v istom zmysle zbavené ilúzií, pretože bežne vnímame internet, ako veľké javisko na narcistické prezentovanie. Naopak, po praktickej analýze sme mohli konštatovať, že je tu pokus spájať sa, byť v kontakte, byť pripojení, byť k dispozícii, vystopovať a najmä preniesť tieto vzťahy od rozmeru „odhmotnenia“ internetu až po

rozmer konkrétnych, interpersonálnych vzťahoch. Teda, toto je iste pozitívum v tejto oblasti, aj keď ešte stále nepostačujúce pre autentickú komunikáciu.“

Chiara Giaccardiová hovorí o jazyku používanom na internete: „Myslím si, že v prípade jazyka, či štýlu je tu treba ešte veľa urobiť, pretože to, čo sa prieskumom ukázalo, bola práve banalita jazyka. Používa sa banálny jazyk, jazyk, ktorý nezachytáva realitu a okrem toho i jeho výpovedná hodnota je nízka.“

V závere rozhovoru docentka Giaccardiová dodala:

„Internet je priestor, v ktorom sa môže ujať slova hoci kto. Dôležité je však, aby hovorilo o niečom. A to je tak trochu aj témou stretnutia – teda rozmer svedectva, rozprávania o pravde, ktorá nie je len pravdou samou o sebe, ale pravdou, ktorá sa nás istým spôsobom dotkla, ktorú sme spoznali a ktorú si želáme odovzdávať iným. Internet ponúka užitočné a pekné možnosti, pre svedectvo i digitálnom svete.“

-sg-

Benedikt XVI. navštívil Maltu

Malta (17. apríla, RV) – Podobne ako Pavol, aj Benedikt XVI. nás skutočne posilní vo viere, ktorú nám zanechal apoštol. S týmito slovami arcibiskup Malty Mons. Paul Cremona a biskup Goza, Mons. Mario Grech, prehovorili k maltézkym obyvateľom o ceste, ktorú Svätý Otec uskutočnil počas soboty a nedele pri príležitosti 1950. výročia stroskotania svätého Pavla na ostrove.

Benedikt XVI. zavítal do Jaskyne sv. Pavla

Malta (18. apríla, RV) – Jaskyňa sv. Pavla je považovaná za miľník Cirkvi na Malte, nakoľko podľa tradície tu apoštol strávil tri mesiace a kázal tunajším obyvateľom po svojom stroskotaní na ostrove. Jaskyňa sa tak stala styčným bodom pre prvú kresťanskú komunitu. V roku 1463 tu bol postavený prvý kostol, ktorý postupne nahradili ďalšie dva, posledný takmer o dve stovky rokov neskôr, v 17. storočí. Pápež Benedikt XVI. do Kostola sv. Pavla zavítal krátko pred ôsmou hodinou večer, pomodlil sa a zostúpil po schodoch do jaskyne. Následne ho pozdravil arcibiskup Malty Mons. Paul Cremona:

„Pred 1950 rokmi Malt'ania museli postupne odhaliť, kto bol sv. Pavol... Dozvedeli sa o našom Pánovi Ježišovi Kristovi a jeho evanjeliu. Svätý Otec, dnes sme pripravení prijať Božie slovo od vás, ktorý ste obohatili Cirkev svojimi teologickými úvahami a teraz, ako najvyšší veľkňaz, svojím magistériom.“

Potom sa ujal slova pápež Benedikt XVI., ktorý poukázal na to, že trojmesačný apoštolov pobyt na Malte zanechal na dejinách krajiny nezmazateľný znak. V Božom pláne sa stal otcom tamojších obyvateľov v kresťanskej viere. Vďaka jeho prítomnosti sa tu evanjelium Ježiša Krista hlboko zakorenilo a priniesol ovocie nielen pre život jednotlivcov, rodín a spoločností, ale aj pre formáciu národnej identity Malty, a jej pulzujúcu a osobitú kultúru.

„Príchod sv. Pavla na Maltu nebol plánovaný. Ako vieme, cestoval do Ríma, keď sa prihnala obrovská búrka a jeho loď stroskotala na tomto ostrove. námorníci môžu vytýčiť cestu, ale Boh, vo svojej múdrosti a prozreteľnosti, naplánuje svoj vlastný kurz. Pavol, ktorý sa dramaticky stretol so zmŕtvychvstalým Pánom na ceste do Damasku, to dobre vedel. Kurz jeho života sa náhle zmenil, a od toho času preňho žiť bol Kristus (porov. Flp 1:21); každá jeho myšlienka a čin boli nasmerované k ohlasovaniu tajomstva Kríža a jeho posolstva o Božej zmierujúcej láske. To isté slovo, slovo evanjelia, stále má silu vstúpiť do našich životov a zmeniť ich kurz. Dnes to isté evanjelium, ktoré Pavol ohlasoval, naďalej vyzýva národ týchto ostrovov ku konverzii, novému životu, a budúcnosti nádeje. Stojac uprostred vás ako nástupca apoštola Petra, vás pozývam k obnovenému načúvaniu Božiemu slovu, tak, ako to robili vaši predkovia, a k tomu, aby bolo výzvou

pre vaše zmýšľanie a spôsob, akým žijete svoje životy.“

Svätý Otec zdôraznil, že svet potrebuje svedectvo. Zoči-voči všetkému, čo ohrozuje posvätnosť ľudského života, dôstojnosť manželstva a rodiny, našim súčasníkom treba neustále pripomínať veľkosť našej dôstojnosti ako Božích detí a vznešené povolanie, ktoré sme v Kristovi dostali.

-dj-

Benedikt XVI. mladým na Malte: Udržiavajte odvážne svedectvo o posvätnosti života

„Drahí mladí Malty a Goza, som šťastný, že som tu s vami“ - týmito slovami po maltsky pozdravil Svätý Otec krátko po 17.30 hodine mladých, ktorí sa v hojnom počte - asi 12-tisíc - zišli v prístave vo Vallette. Po úvodnom pozdrave biskupa Goza Mons. Maria Grecha, spevoch, čítaniach a svedectvách mladých, nasledoval príhovor Svätého Otca.

„Sv. Pavol mal v mladosti skúsenosť, ktorá ho navždy zmenila. Ako viete, bolo to obdobie, v ktorom bol nepriateľom Cirkvi a robil všetko pre to, aby ju zničil. Počas cesty do Damasku, s cieľom vyhubiť každého kresťana, ktorého by našiel, sa mu zjavil Pán. Oslepujúce svetlo zažiarilo vôkol neho a on začul hlas, ktorý mu hovoril: «prečo ma prenasleduješ?... «Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ» (porov. Sk 9, 4-5). Pavol bol úplne zasiahnutý týmto stretnutím s Pánom a celý jeho život sa zmenil. Stal sa nasledovníkom a veľkým apoštolom a misionárom. Tu, na Malte, máte špeciálny dôvod na to, aby ste boli vďační za misionárske úsilie Pavla, ktorý šíril evanjelium v Stredozemí.“

Potom pápež mladým povedal, že každé stretnutie s Ježišom je prevratnou skúsenosťou lásky:

„Možno by mi niekto z vás povedal, že sv. Pavol bol často prísny vo svojich spisoch. Ako mám teda tvrdiť, že šíril posolstvo lásky? Moja odpoveď je takáto: Boh miluje každého z nás v hĺbke a sile, ktorú si nevieme ani predstaviť. On nás dôverne pozná, vie o každej našej prednosti, i o každom našom pochybení. A keďže nás miluje tak veľmi, jeho želaním je očistiť nás od našich chýb a posilniť naše cnosti tak, aby sme mohli mať ži-

vot v hojnosti. A keď nám vytýka, lebo niečo v našich životoch sa mu nepáči, neodmieta nás, ale prosí nás, aby sme sa zmenili a stali sa lepšími. Toto je to, o čo žiadal sv. Pavla na ceste do Damasku. Boh neodmieta nikoho. A ani Cirkev neodmieta nikoho. Boh vo svojej veľkej láske povzbudzuje každého z nás, aby sme sa zmenili a stali sa lepšími.”

Potom Benedikt XVI. mladých povzbudil slovami: „Nebojte sa! Vám všetkým, ktorí chcete nasledovať Krista ako manželia, rodičia, kňazi, rehoľníci a veriaci laici, ktorí prinášajú svetu evanjeliové posolstvo, hovorím: nebojte sa!“ Potom mladým odporučil, aby hľadali obživu a duchovnú pomoc vo sviatostiach Cirkvi a pokračovali:

„Tu na Malte žijete v spoločnosti, ktorá sa vyznačuje vierou a kresťanskými hodnotami. Mali by ste byť hrdí na to, že vaša krajina chráni nenarodené deti, a že podporuje stabilitu rodinného života, keď hovorí «nie» potratom a rozvodom. Vyzývam vás, aby ste si uchovali toto odvážne svedectvo posvätnosti života, ústredného postavenia manželstva a rodinného života v záujme zdravej spoločnosti. Na Malte a v Goze rodiny vedia, ako oceniť a postarať sa o svojich starších a chorých príslušníkov, a deti prijímajú ako Boží dar. Iné národy sa môžu z vášho kresťanského príkladu učiť. V kontexte európskej spoločnosti sa evanjeliové hodnoty stávajú proti-kultúrou, práve tak, ako to bolo v čase sv. Pavla.”

Svätý Otec potom mladých vyzval, aby boli v tomto Kňazskom roku otvorení k možnosti, že by si ich Pán mohol povolať k úplnému darovaniu sa službe svojmu národu v kňazstve a v zasvätenom živote. Následne ich tiež povzbudil k starostlivosti o chudobných, slabých, migrujúcich, o tých, ktorí sú v ťažkostiach, v depresii a úzkosti, či ktorí sú postihnutí. “Drahí moji mladí, želám si, aby ste vedeli, ako veľmi som vám v modlitbách nablízku a ako veľmi na vás a na vaše rodiny a priateľov pamätám” – dodal v závere svojho príhovoru Benedikt XVI.

-sg-

Benedikt XVI. sa stretol s obeťami zneužívania zo strany kléru na Malte

V nedeľu 18. apríla 2010 sa Svätý Otec stretol v priestoroch Apoštolskej nunciatúry na Malte s malou skupinou osôb, ktoré boli obeťami sexuálneho zneužívania zo strany kléru. Bol hlboko pohnutý ich príbehmi, obeťami a ich rodinám vyjadril zahanbenie a bolesť nad tým, čo oni a ich rodiny utrpeli. Pápež sa s nimi modlil a ubezpečil ich, že Cirkev robí a naďalej bude robiť všetko, čo je v jej silách, aby vyšetrila obvinenia, uplatnila spravodlivosť v súvislosti s tými, ktorí sú zodpovední za zneužívanie, a realizovala účinné opatrenia na ochranu mladistvých v budúcnosti. V duchu svojho nedávneho listu katolíkom v Írsku sa modlil, aby všetky obeť zneužívania dosiahli uzdravenie a zmierenie, ktoré im umožnia postúpiť vpred s obnovenou nádejou.

-jak-

Svätý Otec predsedal eucharistickej slávnosti v maltskej Floriane

Homília pápeža Benedikta XVI. na svätej omši vo Floriane - na mieste, kde jeho predchodca Ján Pavol II. v máji 2001 svätorečil p. Georgea Precu:

Drahí bratia a sestry v Ježišovi Kristovi, moji drahí synovia a dcéry! Som veľmi rád, že som dnes s vami všetkými tu, pred krásnym Kostolom svätého Publia, aby som slávil veľké tajomstvo Božej lásky, ktorá sa zjavila v Najsvätejšej Eucharistii. V tomto čase naplnia naše srdce radosť Veľkonočného obdobia, pretože slávime víťazstvo Krista, víťazstvo života nad hriechom a smrťou. Je to radosť, ktorá premieňa naše životy a naplnia nás nádejou na dovršenie Božích prisľúbení. Kristus vstal z mŕtvych, aleluja!

Pozdravujem prezidenta republiky a jeho manželku, občianskych predstaviteľov tohto milovaného národa a všetok ľud Malty a Goza. Ďakujem arcibiskupovi Cremonovi za jeho láskavé slová a zdravím tiež prítomných biskupov Grecha a Depasqualeho, arcibiskupa Merciecu, biskupa Cauchiho a ďalších prítomných biskupov a kňazov, všetkých kresťanských veriacich Cirkvi na Malte a v Goze. Už od svojho včerajšieho príchodu vnímam rovnako srdečné prijatie, ako vaši predkovia preukázali apoštolovi Pavlovi v roku 60. V priebehu vašich dejín sa tu vylodili mnohí cestovatelia. Bohatstvo a rozmanitosť maltskej kultúry je znakom, že váš národ mal veľký úžitok z výmeny darov a pohostinnosti s tými, ktorí sa sem pripravili. A je príznačné, že ste z toho, čo vám ponúkali, dokázali rozlíšiť a rozpoznať to najlepšie.

Povzbudzujem vás k tomu, aby ste v tom pokračovali. Nie všetko, čo dnes svet ponúka, si zaslúži, aby to Malťania prijali. Mnohé hlasy sa nás snažia presvedčiť o tom, aby sme odložili nabok svoju vieru v Boha a v jeho Cirkev a sami si zvolili životné hodnoty a presvedčenie. Hovorí nám, že Boha ani Cirkev nepotrebujeme. Ak máme pokušenie im uveriť, mali by sme si pripomenúť príbeh z dnešného evanjelia, keď sa učeníci, všetci skúsení rybári, celú noc namáhali a nedokázali uloviť ani jedinú rybu. Keď sa potom na brehu objavil Ježiš a ukázal im, kde majú loviť, chytili také množstvo rýb, že ich iba ťažko dokázali vytiahnuť. Keď boli ponechaní sami na seba, ich námaha neprinesla ovocie. Ako náhle sa však vedľa nich objavil Ježiš, chytili obrovské množstvo rýb. Moji drahí bratia a sestry, pokiaľ vložíme svoju dôveru v Pána a nasledujeme jeho učenie, obdržíme vždy veľké plody.

Prvé čítanie dnešnej sv. omše parí k tým, ktoré radi počúvate. Je to rozprávanie o strokotaní Pavla na pobreží Malty a o vrelom prijatí, ktorého sa mu dostalo od obyvateľov tohto ostrova. Všimnite si, že posádka lode, pokiaľ chcela prežiť, musela vyhodit' do mora náklad, vybavenie lode a dokonca i obilie, ktoré bolo ich jedinou obživou. Keď sa loď otriasala pod náporom vln, Pavol ich povzbudzoval, aby dôverovali iba Bohu. I my musíme dôverovať iba Bohu. Máme pokušenie domnievať sa, že dnešná pokročilá technológia dokáže uspo-

kojiť každé naše želanie a zachrániť nás pred nebezpečenstvom a rizikami, ktoré na nás doliehajú. Ale nie je to tak. V každom okamihu nášho života závisíme úplne od Boha, v ktorom žijeme, hýbeme sa a sme. Iba on nás môže ochrániť pred zlom, iba on nás môže viesť búrkami života a jedine on nás môže priviesť do nebeského prístavu, ako to urobil s Pavlom a jeho spoločníkmi pre brehoch Malty. Urobili to, čo im povedal Pavol „a tak sa všetci dostali na pevninu“ (Sk 27, 44).

Viac, než akýkoľvek náklad, ktorý môžeme so sebou niesť – v podobe našej ľudskej sebarealizácie, majetku, technológie – je náš vzťah k Pánovi, ktorý nám dáva kľúč k nášmu šťastiu a k nášmu ľudskému naplneniu. On nás povoláva k vzťahu lásky. Všimnite si, akú otázku Pán trikrát kladie Petrovi na brehu jazera: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma?“ Na základe Petrovej kladnej odpovede mu Ježiš zveruje úlohu pásť jeho stádo. Tu vidíme základ všetkej pastoračnej služby Cirkvi. Práve naša láska k Pánovi má formovať každý aspekt nášho hlásania a učenia, slávenia sviatostí i našej starosti o Boží ľud. Práve naša láska k Pánovi nás pohýna k tomu, aby sme milovali tých, ktorých miluje on, a ochotne prijímali úlohu odovzdávať jeho lásku tým, ktorým slúžime. Keď Pán trpel, Peter ho trikrát zaprel. Teraz, po vzkriesení, Ježiš Petra trikrát vyzýva, aby vyznal svoju vieru. Ponúka mu tak liek i odpustenie a súčasne mu zveruje jeho poslanie. Zázračný rybolov zdôraznil závislosť apoštolov na Bohu, pokiaľ ide o úspech ich pozemských plánov. Dialóg medzi Petrom a Ježišom zdôraznil potrebu Božieho milosrdenstva k uzdraveniu ich duchovných zranení, rán hriechov. V každom období svojho života potrebujeme milosť od Boha. S ním dokážeme všetko, bez neho nemôžeme urobiť nič.

Z Evanjelia svätého Marka poznáme znamenia, ktoré sprevádzajú tých, ktorí svoju vieru vložili na Ježiša: „hady budú brať do rúk, a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im; na chorých budú vkladat' ruky a tí ozdravejú“ (Mk, 16,18). Toto znamenie hneď rozpoznali vaši predkovia, keď medzi nich prišiel Pavol. Zmija sa ovinula okolo jeho ruky, ale on ju jednoducho zotrel a hodil do ohňa bez toho, aby sa mu niečo stalo. Pavla priviedli na návštevu k Publiovmu otcovi, ktorý bol „staršinom“ ostrova, a po tom, čo sa pomodlil a vložil naňho svoje ruky, uzdravil ho z horúčky. Najväčší zo všetkých darov, ktoré v priebehu dejín vášho ľudu prišli k týmto brehom, bol Pavlov dar, a je vašou zásluhou, že ste ho hneď prijali a chránili. Zachovajte si vieru a hodnoty, ktoré ste dostali od vášho otca, apoštola svätého Pavla. Nad'alej

rozvíjajte bohatstvo a hĺbku Pavlovho daru a snažte sa ho odovzdávať nielen svojim deťom, ale všetkým, ktorých dnes stretávate. Každý návštevník Malty nemôže nebyť oslovený zbožnosťou jej ľudu, živou vierou prejavovanou slávením sviatkov, krásou miestnych kostolov a svätýň. Tento dar však potrebuje, aby bol zdieľaný s druhými, aby sa prejavil. Mojžiš učil izraelský ľud Pánovým prikázaniám takto:

„Nech sú v tvojom srdci, poučaj o nich svojich synov a sám uvažuj o nich, či budeš sedieť vo svojom dome, či budeš na ceste, či budeš ležať alebo stáť“ (Dt 6,

6-7). Správne to pochopil prvý kanonizovaný svätec Malty Dun George Preca. Jeho neúnavná katechetická činnosť, ktorá láskou ku kresťanskému učeniu a hlbokou oddanosťou vtelenému Slovu inšpirovala mladých i starých, sa stala príkladom, ku ktorého nasledovaniu vás povzbudzujem. Pamätajte, že výmena dohier medzi týmito ostrovmi a zvyškom sveta je obojsmerný proces. To, čo dostávate, si starostlivo vážte a to hodnotné, čo máte, sa snažte zdieľať s ostatnými.

Rád by som sa v tomto roku venovanom oslavám veľkého daru kňazstva obrátil niekoľkými slovami na tu prítomných kňazov. Dun George bol kňazom mimoriadnej pokory, dobroty, miernosti a veľkorysosti, bol hlboko oddaný modlitbe a s nadšením odovzdával pravdy evanjelia. Nech je pre vás vzorom a inšpiráciou, keď plníte poslanie, ktoré ste dostali, aby ste pásli Pánovo stádo. Pripomínajte si tiež otázku, ktorú vzkriesený Pán trikrát položil Petrovi: „Miluješ ma?“ Túto otázku kladie každému z vás. Miluješ ma? Túžite mu slúžiť darom celého svojho života? Túžite privádzať druhých k tomu, aby ho poznávali a milovali? Majte odvahu odpovedať spolu s Petrom: „Áno Pane, Ty vieš, že ťa milujem.“ A s vďačnosťou v srdci prijmite veľkolepé poslanie, ktoré vám odovzdal. Poslanie, ktoré je zverené kňazom, je skutočne službou radosti, túžiacou preniknúť do sveta (porov. Homília 25. apríl 2005).

Keď sa teraz pozerám okolo seba na veľký zástup, zhromaždený tu vo Floriane na slávení Eucharistie, vybavuje sa mi v mysli scéna popisovaná v dnešnom druhom čítaní, v ktorom milióny a stá miliónov spájajú svoje hlasy vo veľkom hymne chvály: „Sediacemu na tróne a Baránkovi dobrorečenie a česť, sláva a moc na veky vekov“ (Zjv 5, 13). Spievajte naďalej túto pieseň na chválu vzkrieseného Pána, ako vďakyvzdanie za jeho hojné dary. Slovom svätého Pavla, apoštola Malty, ukončím svoje dnešný ranný príhovor: „Moja láska nech je s vami všetkými v Kristovi Ježišovi“ (1 Kor 16:24).

Preklad: Peter Dufka

Príhovor Svätého Otca pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná

Drahí bratia a sestry v Kristovi, keď vzdávate vd'aky, keď máte osobitné úmysly modlitieb, a keď hľadáte nebeskú ochranu pre vašich drahých, vtedy máte vo zvyku obrátiť sa k Blahoslavenej Panne Márii, Matke Cirkvi a našej Matke. Poznám osobitnú úctu maltského ľudu k Božej Matke, vyjadrovanú s veľkou vrúcnosťou k našej Panej z Ta' Pinu, a som rád, že sa môžem modliť pred jej obrazom, ktorý bol na túto príležitosť prinesený z Goza. Taktiež sa teším z toho, že jej môžem darovať zlatú ružu, ako znak našej spoločnej synovskej náklonnosti k Božej Matke. Prosím vás, osobitne ju vzývajte pod titulom Kráľovná rodiny. To je titul, ktorý pridala do Loretánskych litánií môj milovaný predchodca pápež Ján Pavol II., ktorý sám niekoľkokrát, pri viacerých príležitostiach navštívil vašu krajinu. Darujúc vám túto hmatateľnú pripomienku mojej návštevy, ďakujem vám za všetko, čo som od vás dostal na oplátku, osobitne za horlivosť vašej nábožnosti a za podporu vašich modlitieb pre moju službu Petrovho nástupcu. Obráťme sa teraz v modlitbe k Márii, Matke Cirkvi a Kráľovnej nebies, jasajúc zo zmŕtvychvstania Toho, ktorého nosila vo svojom lone. Pozdrav po modlitbe Raduj sa, nebies Kráľovná: S potešením zdravím všetkých taliansky hovoriacich pútnikov, ktorí sú dnes prítomní na tejto radostnej udalosti, osobitne tých, ktorí sem prišli z Lampedusy a z Linosy! Vďaka, že ste prišli prežiť tieto chvíle slávenia a modlitby spolu s bratmi a sestrami z Malty. Nech apoštol Pavol, ktorého výročie príchodu na tieto ostrovy si pripomínáme, je pre vás príkladom zdravej a odvážnej viery tvárou v tvár protivenstvám. Všetkým vám a vašim drahým príbuzným vyprosujem hojnosť Pánovho požehnanie pre pokojné a šťastné Veľkonočné obdobie. -pd-

Rozlúčka Svätého Otca s Maltou

Pápež Benedikt XVI. sa včera s Maltou rozlúčil s pomerne veľkým časovým oneskorením, kvôli bohatému popoludňajšiemu programu. Na letisko v Luqa sa s ním prišli rozlúčiť občianski a cirkevní predstavitelia krajiny, ako aj množstvo veriacich. Poďakoval sa im za

možnosť navštíviť tento krásny ostrov, aj za vrele a štedré privítanie:

„Moja cesta mi umožnila hlbšie oceniť to, ako evanjelium ohlasované sv. Pavlom, formovalo duchovnú identitu maltského národa. Pri mojom odchode vás chcem ešte raz povzbudiť k tomu, aby ste zušľachtľovali hlboké povedomie o svojej identite, a aby ste prijali zodpovednosť, ktorá z toho vyplýva, zvlášť v ohlasovaní evanjeliiových hodnôt, ktoré vám umožní jasné vnímanie ľudskej dôstojnosti a spoločného pôvodu a osudu ľudstva.“

„Buďte príkladom dynamického kresťanského života, tu doma i v zahraničí. Buďte hrdí na svoje kresťanské povolanie. Uchovávajte svoje náboženské a kultúrne dedičstvo. Pozerajte sa do budúcnosti s nádejou, s hlbokou úctou voči Božiemu stvoreniu, s rešpektom voči ľudskému životu, manželstvu a integrite rodiny“ – tieto odporúčania zazneli z úst Svätého Otca. Malt'anov povzbudil k tomu, aby nedopustili kompromisy ľahostajnosti a relativizmu voči svojej skutočnej identite, a vyzval ich, aby vždy zostali vernými učeníu sv. Pavla, v zmysle slov z jeho Prvého listu Korint'anom:

„Bďte, buďte pevní vo viere, vzmužte sa, buďte statoční! Nech sa všetko medzi vami deje v láske“ (1 Kor 16, 13-14).

Po rozlúčke na medzinárodnom letisku Svätý Otec odletel späť do Ríma a ukončil tak svoju 14. zahraničnú apoštolskú cestu. -dj-

Telegram Benedikta XVI. pri návrate z Malty

Pápež Benedikt XVI. zaslal pri návrate zo svojej apoštolskej cesty už tradične telegram talianskemu prezidentovi Giorgiovi Napolitanovi, v ktorom uviedol:

„Pri návrate z mojej apoštolskej cesty z Malty, kde som mohol stretnúť a upevniť vo viere kresťanské spoločenstvo tak bohaté na duchovnú horlivosť, a tiež vo chvíli keď vyjadrujem vďaku Bohu za tento zážitok obnovenia cirkevného spoločenstva, venujem vám, pán prezident a milovanému talianskemu ľudu môj blahoprajný pozdrav spojený s osobitnou modlitbou za svornosť a blaho celého národa.“ -sg-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Boží plán lásky je silnejší ako búrka či stroskotanie

Vatikán (21. apríla, RV) – Drahí bratia a sestry! Ako viete, minulú sobotu a nedeľu som bol na apoštolskej ceste na ostrove Malta. Dnes by som o nej rád povedal niekoľko slov. Dôvodom mojej pastoračnej návštevy bolo 1950. výročie stroskotania a následného trojmesačného pobytu svätého apoštola Pavla na pobreží maltézskeho súostrovia. Táto udalosť sa stala okolo roku 60 a podrobne ju nájdeme opísanú v knihe Skutkov apoštolských (v 27 - 28. kapitole). Tak ako svätému Pavlovi, aj mne sa od Malt'anov dostalo vrúcneho, naozaj výni-

močného prijatia, a za to by som chcel znovu vyjadriť svoju veľmi srdečnú vďačnosť prezidentovi republiky, vláde a ostatným štátnym autoritám; bratsky ďakujem maltským biskupom a všetkým tým, ktorí spolupracovali na prípravách tohto slávnostného stretnutia maltského ľudu s nástupcom svätého Petra. Dejiny tohto národa sú takmer 2000 rokov neoddeliteľne späté s katolíckou vierou, ktorá poznačila jeho kultúru aj tradície: hovorí sa, že na Malte je 365 kostolov – „jeden na každý deň“ – čo je viditeľným znakom tejto hlbokéj viery!

Všetko sa začalo stroskotaním: potom, čo ju 14 dní unášali prúdy, hnaná vetrami, loď, čo viezla do Ríma apoštola Pavla a spolu s ním aj mnohých ďalších, uviazla na plytčine ostrova Malta. Z tohto dôvodu, hneď po veľmi srdečnom stretnutí s prezidentom republiky v hlavnom meste Valletta – teda po stretnutí, ktoré bolo sprevádzané radostnými pozdravmi mnohých chlapcov a dievčat – vydal som sa hneď na púť k tzv. „Jaskyni svätého Pavla“ pri Rabate, aby som tam na chvíľu pobudol v intenzívnej modlitbe. Tam som mal možnosť pozdraviť početnú skupinu maltských misionárov. Zamyslenie sa nad týmto malým súostrovím v centre Stredozemného mora a nad tým, ako sem bolo zaviate semeno evanjelia, privádza nás k veľkému obdivu nad tajomnými plánmi Božej Prozreteľnosti: spontánne nám napadne poďakovať sa Pánovi a tiež samotnému apoštolovi Pavlovi, ktorý si uprostred mocnej búrky zachoval dôveru a nádej, ba preniesol ich aj na svojich spolucestujúcich. Z tohto stroskotania alebo – lepšie povedané – z následného pobytu apoštola Pavla na Malte, zrodilo sa silné a horlivé kresťanské spoločenstvo, ktoré je aj po dvetisíc rokoch stále verné evanjeliu a snaží sa ho aplikovať v zložitých otázkach dnešnej doby. Toto určite nie je ani ľahké, ani samozrejmé; avšak maltský ľud vie nájsť v kresťanskej vízii života odpovede aj na nové výzvy. Svedčí o tom napríklad tá skutočnosť, že si zachoval hlboký rešpekt pre nenarodený život a pre posvätnosť manželstva: v dôsledku toho nezačlenil potratový zákon ani zákon o rozvoze do právneho poriadku svojho štátu.

Cieľom mojej cesty bolo utvrdiť vo viere maltskú Cirkev, ktorá je veľmi živou a rozšírenou v celej oblasti Malty a Goza. Celé toto kresťanské spoločenstvo sa zišlo vo Floriane, na „Piazzale dei Granai“, pred kostolom svätého Publia, kde som slávil svätú omšu, na ktorej sa všetci zúčastnili s veľkou horlivosťou. Bolo pre mňa výnimočnou radosťou i útechou pocítiť zvláštny zápal tohto ľudu, ktorý budí dojem jednej veľkej rodiny, spojenej vo viere a v kresťanskom pohľade na život. Po tomto slávení som sa rozhodol stretnúť s niekoľkými osobami, ktoré sa v minulosti stali obeťami zneužívania zo strany kléru. Vyjadril som im svoju hlbokú spoluúčasť v utrpení, s dojatím som sa s nimi pomodlil a uistil som ich o tom, že Cirkev urobí všetko pre nápravu.

Ak aj Malta budí dojem jednej veľkej rodiny, netreba si myslieť, že kvôli svojmu geografickému usporiadaniu je ostrovnou spoločnosťou „izolovanou“ od sveta. Nie je tomu tak a vidno to napríklad aj vo vzťahoch, ktoré si Malta udržiava s mnohými krajinami a z toho, že vo viacerých národoch pracujú maltskí kňazi. Maltské rodiny a farnosti dokázali vychovať mnohých mladých so zmyslom pre Boha a pre Cirkev, a tak viacerí z nich ušľachtilo odpovedali na Ježišovo povolanie a stali sa kňazmi. Mnohí prijali misionárske povolanie ad gentes – v ďalekých krajinách, zdediac apoštolského ducha, ktorý viedol svätého Pavla, aby zanesol evanjelium tam, kde o ňom ešte nepočuli. Vyzdvihol som preto prá-

ve tento aspekt, teda že „viera zosilnieva, keď sa podáva ďalej!“ (Enc. Redemptoris missio, 2). Malta vyrástla na koreňoch tejto viery a dnes sa otvára pre rozličné ekonomické, sociálne a kultúrne skutočnosti, ktorým zasa ona ponúka cenné obohatenie.

Je zrejme, že Malta sa v minulých storočiach musela často brániť – a je to vidno z mnohých jej pevností. Strategická poloha malého súostrovia samozrejme priťahovala pozornosť viacerých politických a vojenských mocností. A predsa, najhlbším povolaním Malty zostalo povolanie kresťanské, možno povedať univerzálne povolanie pokoja! Slávny maltský kríž, ktorý všetci spájajú s týmto národom, veľakrát zavial uprostred konfliktov a sporov; avšak, vďaka Bohu, nikdy nestratil svoj autentický a trvalý zmysel: je znakom lásky a zmierenia – a toto je skutočným povolaním národov, ktoré prijímajú a objímajú kresťanské poslanstvo!

Ako prirodzená križovatka, Malta je v centre migračných ciest: muži aj ženy, tak ako v časoch svätého Pavla, pristávajú pri maltských brehoch, neraz hnaní príkrymi životnými podmienkami, násilím a prenasledovaniami, čo so sebou samozrejme prináša zložité problémy na humanitárnej, politickej a právnej úrovni; problémy, ktoré nemajú ľahké riešenia: je ich však treba hľadať vytrvalo a s húževnatosťou, so snahou vzájomne zladit' zásahy na medzinárodnej úrovni. Je potrebné, aby sa to tak robilo vo všetkých národoch, ktoré majú kresťanské hodnoty zakorenené vo svojich ústavách a kultúrach.

Výzva aplikovať v súčasných zložitých podmienkach večne platné evanjelium je fascinujúca pre všetkých, predovšetkým však pre mladých. Nové generácie ju cítia ešte silnejším spôsobom, a preto som sa s nimi chcel stretnúť aj na Malte, a to i napriek krátkosti mojej návštevy. Bol to okamih hlbokého a intenzívneho dialógu, ktorý navyše skrášlilo samotné miesto, kde sa uskutočnil – Vallettský prístav – a takisto nadšenie mladých. Nemohol som im nepripomenúť mladícku skúsenosť svätého Pavla: skúsenosť výnimočnú a neopakovateľnú, a napriek tomu schopnú osloviť nové generácie každej doby – kvôli radikálnej premene, čo nasledovala po stretnutí so vzkrieseným Kristom. Pozeral som sa na mladých ako na potenciálnych dedičov duchovného dobrodružstva svätého Pavla, povolaných – tak ako on – objaviť krásu Božej lásky, darovanej nám v Ježišovi Kristovi; povolaných objasniť tajomstvo jeho Kríža, byť víťazmi v skúškach a trápeniach, nemať strach z „búrok“ života, ani zo stroskotaní, pretože plán Božej lásky je väčší než všetky búrky a stroskotania.

Drahí priatelia, toto, zjednodušene, bolo poslanstvo, ktoré som niesol na Maltu. Avšak, ako som už naznačil, ja sám som dostal veľmi veľa od tejto miestnej Cirkvi, od tohto Bohom požehnaného ľudu, ktorý dokázal vždy účinne spolupracovať s jeho milosťou. Na príhovor apoštola Pavla, svätého Giorgia Precu, kňaza, prvého maltského svätca, a na príhovor Panny Márie, ktorú si veriaci Malty a Goza veľmi uctieujú, nech tento ľud vždy napreduje v pokoji a rozkvetu. **Preklad: Martin Kramara**

Svätý Otec slávi 83. narodeniny

Vatikán (16. apríla, RV) - Pápež Benedikt XVI. slávi svoje 83. narodeniny. Pri tejto príležitosti mu za Konferenciu biskupov Talianska poslal blahoprajný telegram kardinál Angelo Bagnasco. Ako píše, v tejto srdečnej gratulácii Svätý otec môže nájsť hlbokú a bezpodmienečnú oddanosť talianskej Cirkvi jeho magistériu, z ktorej Cirkev a svet čerpajú múdre a pevné učenie, zvýraznené svedectvom „autentickeho pastiera podľa Božieho srdca.“

Joseph Ratzinger sa narodil 16. apríla 1927 v bavorskom mestečku Marktl nad Innom v Pasovskej diecéze. Spoločne s bratom Georgom bol 29. júna 1951 vysvätený za kňaza. V roku 1977 ho Pápež Pavol VI. menoval za arcibiskupa Mníchova a Freisingu, následne za kardinála. 19. apríla 2005 ho konkláve zvolilo za 265. hlavu Katolíckej cirkvi. **-jak-**

Študenti odovzdali Benediktovi XVI. list k 5. výročiu jeho pontifikátu

Vatikán (21. apríla, RV) – Počas stredajšej generálnej audiencie odovzdali rímski univerzitní študenti Svätému Otcovi list, v ktorom mu vyjadrujú svoju náklonnosť a blízkosť a to pri príležitosti 5. výročia jeho pontifikátu. Podpísalo ho 1200 mladých z rozličných štátnych, súkromných a katolíckych univerzít hlavného mesta, ako aj predstaviteľov diecéznej univerzitnej pastorácie. Píšu v ňom, že Svätý Otec im zveril zodpovednosť, ktorá očarúva a zároveň naplňa chvením – aby boli pracovníkmi intelektuálnej lásky. „S Vami sme sa naučili, že štúdium a služba sú cesta k podpore a budovaniu civilizácie lásky“ – napísali mladi v liste Svätému Otcovi. **-sg-**

Slávnostný obed Benedikta XVI. s kardinálmi

Vatikán (19. apríla, RV) - Šesťdesiat kardinálov pri stole a ďalších 121 duchovne spojených so Svätým Otcom na celom svete – takto vyzeral slávnostný obed, ktorý Benediktovi XVI. pripravili jeho blízki spolupracovníci pri príležitosti 5. výročia jeho zvolenia za pápeža. Dekan Kardinálskeho kolégia kardinál Angelo Sodano mu v príhovore poďakoval za jeho službu Cirkvi a svetu, za misiu, ktorú vykonáva „s veľkou ušľachtilosťou“. Kardinálske kolégium označil za „veľkú rodinu, vždy zjednotenú s nástupcom sv. Petra“. Pripomenul, že sa nemôže zabúdať na „výzvy, ktoré moderná spo-

ločnosť predkladá každému Kristovmu učeníkovi. Ale nás podporuje svetlo kresťanskej nádeje, s istotou, že Pánova milosť neprestáva medzi nami pôsobiť,“ dodal kardinál Sodano a na záver poďakoval Svätému Otcovi za jeho posolstvo nádeje.

Slová pápeža Benedikta XVI. počas slávnostného obeda s kardinálmi:

„Drahí spolubratia, prostredníctvom vás sa ma pred piatimi rokmi Pán opýtal: „Miluješ ma?“ a zveril mi úlohu pokračovať v diele sv. Petra. V tejto chvíli, po piatich rokoch, môžem iba povedať ďakujem, ďakujem predovšetkým samému Pánovi, ktorý ma vedie, ale vďaka aj vám všetkým: vám, kardinál dekan a celému Kolégiu kardinálov, za každú pomoc, ktorú od vás každý deň dostávam. Pri tejto príležitosti chcem vysloviť vďaka všetkým spolupracovníkom v Kúrii, ktorí spoločne pracujú, aby sa naplňal mandát, ktorý dal Pán Petrovi – utvrdzovať bratov vo viere, ohlasovať jeho zmŕtvychvstanie, a byť svedkami Božej lásky.“ **-dj-**

Benedikt XVI. prijal rezignáciu írskoho biskupa Moriarty

Vatikán (22. apríla, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal rezignáciu írskoho biskupa Diecézy Kildare a Leighlin, Mons. Jamesa Moriartyho. Ten ju podal v súlade s kánonom 401§ 2 Kódexu kánonického práva 23. decembra minulý rok, v súvislosti s tzv. Murphyho správou o zneužívaní mladistvých zo strany kléru. Ako uviedol, rozhodnutie predložiť rezignáciu bolo najťažším rozhodnutím jeho služby: „Nepredpokladal som, že rezignujem, keď som prvýkrát čítal Murphyho správu, pretože som nebol priamo kritizovaný. Avšak Murphyho správa obsahuje omnoho viac než len to, čo jednotliví biskupi urobili, alebo nie. Obnova sa musí začať prijatím zodpovednosti za minulosť.“ Biskup Moriarty slúžil ako pomocný biskup v arcidiecéze Dublin od roku 1991 do roku 2002, keď sa stal biskupom inej diecézy. Ako pripustil, bol súčasťou arcidiecézy predtým, než boli uplatnené správne stratégie a postupy na ochranu detí. „Uznávam, že od chvíle, keď som sa stal pomocným biskupom, mal som vzdorovať prevládajúcej kultúre,“ píše biskup Moriarty a dodáva: „Ešte raz sa ospravedlňujem obetiam a ich rodinám.“

Vyhlasenie k jeho rezignácii vydal aj írsky kardinál Seán Brady, predseda tamojšej biskupskej konferencie. Okrem iného uviedol, že vízia biskupa Moriartyho a jeho inovatívny prístup k práci v biskupskej konferencii bude chýbať, rovnako ako jeho veľká pastoračná múdrosť a skúsenosť. „Želám mu dobro v budúcnosti a uistujem ho o svojich modlitbách v tomto čase,“ uzatvára kardinál Brady. **-dj, sg-**

Zomrel kardinál Špidlík

V piatok 16.4.2010 zomrel v Ríme kardinál Tomáš Špidlík, najvýznamnejší český teológ žijúci v zahraničí, svetovo známy znalec spirituality kresťanského Východu, v ý z n a m n ý predstaviteľ ekumenické-

ho úsilia a uznávaný reprezentant a propagátor českej kultúry. Celý svoj život zasvätil badateľskému úsiliu na poli štúdia a praktickej služby pre jednotu kresťanov.

Pohrebná svätá omša za kardinála Špidlíka vo Vatikáne

V utorok 20. apríla bola v Bazilike sv. Petra pohrebná svätá omša za českého kardinála Tomáša Špidlíka SJ, ktorý zomrel v Ríme v piatok 16. apríla vo veku 90 rokov. Svätej omši predsedal dekan Kardinálskeho kolégia kardinál Angelo Sodano, v závere obradov rakvu požehnal pápež Benedikt XVI. V príhovore Svätý Otec označil zosnulého kardinála Špidlíka za veľkého človeka viery, ktorý v sile pravdy prešiel ťažkými skúškami bez straty dôvery. Spomenul jemu vlastný humor ako znak inteligencie a vnútornej slobody a ako dar, ktorým sa podobal Jánovi Pavlovi II.:

„V tomto ohľade tam bola zjavná podobnosť medzi kardinálom a naším ctihodným pápežom Jánom Pavlom II.: obaja boli poháňaní dôvtipom a zmyslom pre humor, v mladosti zažili ťažké osobné udalosti, v niektorých ohľadoch podobné. Z Prozreteľnosti Božej sa stretli a spolupracovali pre dobro Cirkvi, zvlášť pre to, aby sa naučila dýchať naplno „obomi stranami plúc“ ako rád hovorieval tento slovanský pápež.“

V kontexte s Veľkonočným obdobím, ktoré prežívame, Svätý Otec poznamenal, že zdrojom takéhoto mladého a sviežeho ducha je priateľstvo so Vzkrieseným Pánom a následne sa pozastavil pri symbolike kardinálskeho znaku kardinála Špidlíka. Jeho motto „Ex toto corde“ („Z celého srdca“), pochádza z Knihy Deuteronomium: „Počuj, Izrael, Pán je náš Boh, Pán jediný! A ty budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou.“ (Dt 6, 4-5) Výberom tohto motta vyjadril prvenstvo Boha a lásky vo svojom živote, poznamenal Svätý Otec a pokračoval:

„A tu by som rád spomenul, že náš zosnulý brat bol členom Spoločnosti Ježišovej, teda duchovným synom svätého Ignáca, ktorý stavia do centra viery a spirituality kontempláciu Boha v tajomstve Krista. V symbole srdca sa stretáva Východ a Západ, v zmysle hlboko kristologickom, ako to objasňovali ďalší jezuitskí teológovia minulého storočia. A Kristus, ústredná postava Zjavenia, je tiež formálny princíp kresťanského umenia, oblasť, v ktorej bol otec Špidlík skvelým učiteľom, inšpirátorom myšlienok a projektu, ktorých dôležitou syntézou je kaplnka apoštolského paláca Redemptoris Mater.“

Pápež Benedikt XVI. ukončil svoj príhovor modlitbou: „Nech Panna Mária, Božia Matka, sprevádza dušu nášho cteného brata do objatia Najsvätejšej Trojice, tam, kde „z celého srdca“ naveky bude chváliť jeho nekonečnú lásku. Amen.“

-jak-

Po obradoch v Bazilike sv. Petra boli telesné ostatky kardinála Špidlíka prevezené do Olomouca a v stredu 21. apríla v podvečer boli v meste uložené do krypty olomouckých arcibiskupov. Verejnosť si bude môcť uctiť pamiatku zosnulého otca kardinála a pomodliť sa pri jeho rakve, ktorá bude na tamojšom mieste vystavená až do dňa jeho pohrebu na Velehrade.

Zádušnú svätú omšu za spásu jeho duše slúžili všetci členovia Českej biskupskej konferencie v utorok 20. apríla o 18. hod. v Katedrále sv. Víta, Václava a Vojtecha v Prahe.

Olomouckí veriaci a kňazi sa budú môcť rozlúčiť s kardinálom Tomášom Špidlíkom SJ počas svätej omše v katedrále sv. Václava 29. apríla o 19. hod. Potom bude telo prevezené na Velehrad, kde bude v piatok 30. apríla o 16. hod. posledná rozlúčka s kardinálom počas svätej omše vo velehradskej Bazilike Nanebovzatia Panny Márie a sv. Cyrila a Metoda. Liturgii bude predsedáť Mons. Jan Graubner, olomoucký arcibiskup a metropolita moravský, homíliu prednesie Mons. Josef Hrdlička, olomoucký pomocný biskup..

Tomáš Špidlík absolvoval základnú školu a gymnázium v rodných Boskoviciach. V roku 1938 začal študovať latinčinu a českú literatúru na filozofickej fakulte v Brne. Po uzatvorení českých vysokých škôl nacistami na jeseň roku 1939 vstúpil 23. septembra 1940 do jezuitského noviciátu v Benešove. Keď aj tento obsadili nacisti, pokračoval v rokoch 1942–1945 v štúdiu filozofie na Velehrade. Tu zložil 24. septembra 1942 rehoľné sľuby. Jeho prípravu niekoľkokrát prerušili nútené práce nariadené najprv nemeckými, potom rumunskými a nakoniec ruskými vojakmi.

Po skončení štúdia sa Špidlík stal prefektom velehradského gymnázia. Vyučoval tu češtinu a ruštinu. V roku 1946 ho poslali na štúdium teológie do holandského Maastrichtu, kde 22. augusta 1949 prijal kňazské svätenie. V roku 1950 doplnil svoje jezuitské formačné štúdiá v talianskej Florencii. V roku 1951 už bolo zrejme,

že sa do vlasti nebude môcť vrátiť. Prizvali ho k spolupráci s Vatikánskym rozhlasom. V rokoch 1951–53 teda pokračoval v štúdiu na Pápežskom orientálnom inštitúte v Ríme a v roku 1954 tu obhájil doktorskú prácu *Od roku 1954 vyučoval ako docent východnú a patristickú teológiu v Ríme na Pápežskom orientálnom inštitúte, na Pápežskej gregoriánskej univerzite, na karmelitánskom inštitúte Terezianum a hosťoval na mnohých európskych i svetových univerzitách, okrem iného v St. Paul v Spojených štátoch, v Indii a v Kinshase (Zaire). V roku 1961 získal hodnosť profesora. V rokoch 1951–1989 bol špirituálom v rímskom Pápežskom kolégiu sv. Jána Nepomuckého (Nepomucenum). Špidlíkove české piatkové príhovory na vlnách Rádia Vatikán boli preložené do mnohých ďalších jazykov.*

V marci 1995 viedol duchovné cvičenia (exercície) pápeža Jána Pavla II. a rímskej kúrie.

V roku 2003 ho Ján Pavol II. vymenoval za kardinála.

Kardinálske kolégium ho vybralo, aby 18. apríla 2005 v Sixtínskej kaplnke predniesol posledný prejav ku konkláve pred voľbou pápeža, v ktorej bol nakoniec zvolený Benedikt XVI..

Od roku 1991 žil a pracoval v Centro Ezio Aletti v Ríme. V roku 1996 bol Ateliér duchovného umenia Centra Aletti poverený obnovou vatikánskej kaplnky „Redemptoris Mater“, pričom kardinál Špidlík a P. Marko Rupnik zodpovedali za teologickú a umeleckú koncepciu obnovy.

TS ČBK/ snímka Peter

V Bruseli zasadala Komisia biskupských konferencií krajín EÚ

Belgicko (16. apríla, RV) – V belgickom Bruseli sa skončilo dvojdňové jarné plenárne zasadnutie Komisie biskupských konferencií krajín Európskej únie (COMECE). Zúčastnilo sa na ňom 27 biskupov z 27 členských krajín EÚ. Hlavná téma znela „Rok 2010 – európsky rok boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu“. Okrem toho sa účastníci zaoberali aj stratégiou novej Európskej komisie na rok 2010.

„Žijeme de facto «polisabonské» obdobie, no praktické dôsledky toho, že dohoda vstúpila do platnosti sa zatiaľ nepreukázali“ – povedal predseda komisie, biskup Rotterdamu Mons. Adrianus Van Luyn v úvode stretnutia, keď pripomenul komplikovanosť situácie v Európskej únii. Za pozitívnu pritom označil úlohu stáleho predsedu Európskej rady Hermana Van Rompuya, ktorého - ako dodal - komisia biskupských konferencií povzbudzuje k tomu, aby preskúmal potrebné kompromisné možnosti a to nezávisle od národných záujmov aktuálnej predsedníckej kra-

jiny a zároveň aby rozvinul dialóg s predstaviteľmi členských krajín pri hľadaní riešenia v spoločnom záujme celej únie, avšak so zreteľom na záujmy jednotlivých štátov.

-sg-

Kardinál Ortega: Kuba potrebuje zmenu a dialóg s USA

Kuba/Vatikán (21. apríla, RV) – „Kubánska vláda musí uskutočniť nevyhnutné zmeny, aby pomohla vlastnej ekonomike“ – takto reagoval v rozhovore pre katolícky týždenník „Palabra Nueva“ arcibiskup Havany kardinál Jaime Lucas Ortega. Nad kardinálovými slovami z jeho rozhovoru sa zamyslel čílsky novinár a expert na latinskoamerické otázky Luis Badilla z Vatikánskeho rozhlasu. „Hlavná myšlienka kardinála Ortegu sa týka budúcnosti krajiny. Na Kube si všetci – Cirkev, predstavitelia, rozličné sociálne sektory – želajú zmenu. Nik o tejto nevyhnutnosti nepochybuje. Tak želaná spokojnosť, hľadanie dohody a dialógu – ako potvrdzuje kardinál – sú dnes na Kube ohrozené tým, že budú pošliapané stretmi, represiami, ktoré následne plodia len viac násillia. A pre toto všetko je tu teraz okrem nevyhnutnosti zmeny cítiť aj moment naliehavosti. Nestáčí zmena. Je potrebné ju aj urobiť hneď, nie zajtra – podčiarkuje kardinál.“

Ako dodal Luis Badilla, v tomto procese premeny by mohla viacero úloh zohrať aj Cirkev. V tejto chvíli je to úloha šírenia kritického povedomia.

-sg-

Turínske plátno si pozrelo už takmer 300-tisíc návštevníkov

Taliansko (19. apríla, RV) – Po týždni od sprístupnenia Turínskeho plátna pre verejnosť sú známe prvé štatistické údaje. Počas prvých siedmich dní si ho prišlo pozrieť vyše 208-tisíc zaregistrovaných pútnikov, ďalších 68-tisíc do Turínskeho dómu vstúpilo bez predošlej registrácie, aby pred vzácnym plátnom zotrvali v krátkej modlitbe. Celkový počet registrácií prekročil 1,6 milióna a predpokladá sa, že bude rásť aj naďalej. Okrem samotnej možnosti uctiť si Turínske plátno tamojšia diecéza poriada množstvo zaujímavých sprievodných podujatí. Počas uplynulého týždňa to bola napríklad prednáška viedenského kardinála Christophu Schönborna, či tzv. „biela noc“, počas ktorej mládež až do rána rozjímala o utrpení Ježiša Krista. Medzi dnešné udalosti patrí návšteva pravoslávneho metropolitu Gruzínska, ako aj turínskych futbalistov pod vedením kaplána Alda Rabina.

-dj-

Svätá omša pri príležitosti 5. výročia pontifikátu Benedikta XVI.

Pri príležitosti 5. výročia zvolenia Josepha Ratzingera za Svätého Otca - Benedikta XVI., sa 19. apríla v Katedrále svätého Martina v Bratislave konala svätá omša, ktorej hlavným celebrantom bol bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský. Na slávnosti bol prítomný zástupca Svätého Otca na Slovensku, apoštolský nuncius, Mons. Mario Giordana, takmer všetci biskupi Slovenska, kňazi, rehoľníci, rehoľníčky a stovky veriacich.

Homíliu počas svätej omše predniesol košický arcibiskup Mons. Alojz Tkáč. Prítomným v úvode pripomenul poslanie svätého apoštola Petra, ktorého Pán Ježiš ustanovil za „Skalu, na ktorej postaví Cirkev“. Svätý Peter mal neskôr odovzdať svoju moc ďalšiemu nástupcovi, ktorým je v súčasnosti, už v poradí 265., Benedikt XVI. Arcibiskup si však spomenul aj na jeho predchodcu Jána Pavla II. a na 5. výročie jeho úmrtia, ktoré si Cirkev pripomenula 2. apríla tohto roku. Spomenul tak aj jeho vízie zjednotenia Cirkvi, mnohé apoštolské cesty, lásku k pravde, ochranu ľudského života, dôstojnosť ľudskej osoby, vrátane nádeje vkladajúcej do mladých. Práve na jeho službu nadväzuje aj súčasný Svätý Otec, ktorého prioritou je pravda, jej hľadanie a odhalovanie. Ako uviedol Mons. Tkáč, Benedikt XVI. nastúpil do svojej služby nástupcu sv. Petra v neprajných časoch materializmu, hedonizmu, sekularizmu, ale aj relativizmu. Hoci „za veľa ďakujú ľudia dobrej vôle, svet, veriaci a celá Cirkev“ práve Svätému Otcovi, povedal arcibiskup, hlava Katolíckej cirkvi dnes potrebuje modlitby, oddanosť a podporu veriacich. Pripomenul tým súčasné neustále útoky na osobu Najvyššieho pastiera Božieho ľudu. Mons. Tkáč však takéto konanie prirovnal k pokusu obviňovať Ježiša Krista z Judášovej zrady. Podľa neho je možné osobu nástupcu sv. Petra spoznať predovšetkým „poznávaním jeho života, prostredníctvom jeho katechéz, štúdiami jeho exortácií a encyklik“.

V závere sa všetkým prítomným prihovril aj apoštolský nuncius na Slovensku, Mons. Mario Giordana, ktorý poďakoval slovenskej Cirkvi za vernosť Svätému Otcovi a prejavy hlbokej oddanosti veriacich. Po prihovore nasledoval pozdravný list Benediktovi XVI., ktorý

mu zaslali biskupi Slovenska. V ňom mu poďakovali za päť požehnaných rokov jeho pontifikátu, za vyhlásenie Roku kňazov a vyjadřili mu oddanosť a podporu.

Mária Fábryová/ snímka Peter Zimen

List biskupov Slovenska pápežovi Benediktovi XVI.

Vaša Svätosť,

z príležitosti 5. výročia začiatku Vašej služby Najvyššieho pastiera Katolíckej cirkvi sa zišli biskupi Slovenska spolu so svojimi kňazmi a veriacimi, aby ďakovali Pánu Bohu za päť požehnaných rokov Vášho pontifikátu.

Sme vďační za všetku Vašu námahu, za Vaše múdre poučenia a rozhodnutia, za Vaše obety, ktoré denne ako Najvyšší pastier prinášate. Vaše slovo a Vaša prítomnosť je pre nás osobitným znakom Božej prítomnosti a požehnaní.

Spolu s veriacimi sa denne modlíme, aby Vám dobrotivý Pán daroval v hojnej miere všetky dary, ktoré potrebujete pre svoju službu a vyjadřujeme Vám všetci spoločne našu plnú oddanosť a podporu.

Ďakujeme, Svätý Otče, zvlášť za vyhlásenie Roka kňazov a prosíme Vás v najhlbšej úcte o Vaše požehnanie. Biskupi Slovenska

Zasadal Výbor SSV

V Trnave sa v predvečer sviatku sv. Vojtecha, 22. apríla 2010 zišiel na 11. zasadnutí Výbor SSV. Hlavným bodom rokovania bolo schvaľovanie ročnej uzávierky a výročnej správy o SSV. Ďalším bodom boli zámery rekonštrukcie a využitia časti historickej budovy SSV ako aj otázky ekonomiky prenájmov priestorov v obchodných centrách. Podstatným bodom rokovania bol problém, ktorý má svoj pôvod ešte v päťdesiatych rokoch minulého storočia. Ako všetky inštitúcie Katolíckej cirkvi aj SSV bol postihnutý nielen likvidáciou členstva, ktoré malo cca 250 000 členov, ale aj zhabaním budov, tlačiarne a múzea. Pomaly podarilo obnoviť členskú základňu (teraz má takmer 110 000 členov), činnosť spolku ako aj obnoviť budovy SSV. Muzeálne exponáty, ktoré nemohol Spolok vystavovať, nakoľko nemal vhodné priestory, boli presunuté do zbierok Záposlovenského múzea v Trnave. Výbor SSV trvá na tom, aby tieto exponáty boli zo strany múzea jasne deklarované ako vlastníctvo SSV. Keďže SSV doteraz nemá informácie o stave svojich exponátov, Výbor rozhodol o konkrétnych krokoch vedúcich k vyriešeniu situácie. Daniel Dian

Arcibiskup Róbert Bezák slúžil omšu pri príležitosti výročia Barbarskej noci

Barbarská noc, ktorou sa pred 60 rokmi začala násilná likvidácia mužských rehoľných rádov v bývalom Československu vtedajším komunistickým režimom bola len začiatkom hrozného času. Na dnešnej spomienkovej bohoslužbe v Kostole sv. Vincenta de Paul v Bratislave to pripomenul trnavský arcibiskup Róbert Bezák. Štátna moc podľa jeho slov zistila, že najvhodnejšie bude najprv udrieť na kláštory.

Podľa trnavského arcibiskupa na to, aby sa Barbarská noc uskutočnila bolo potrebných veľa ľudí: „Keď hovorme o barbaroch, spomenieme si možno na dávnu, dávnu minulosť a ľudí tvrdých, ale kde sa u nás vzali pohania. Vtedy bolo ešte viacej kresťanov i katolíkov. Na to, aby bola taká Barbarská noc, aby bola taká pohanská noc a pohanský čas, bolo treba veľa ľudí. Boli tam aj tí naši? Možno pred piatimi, šiestimi rokmi ešte v nedeľu boli aj oni na nedeľných omšiach a pre mňa je to tiež taká výzva, pre každého z nás, akí krehkí sme, niekedy aj vo svojich názoroch, ako môže prísť chvíľa, ktorá z nás urobí úplne iných ľudí. Zlo je prefikané. Toho zla nemusí byť veľa, len stačí, aby sme ho pripustili. Ono si našlo svoj čas.“

Arcibiskup Róbert Bezák počas svätej omše pripomenul aj osudy dvoch rehoľníkov Dominika Metoda Trčku a Zdenky Schelingovej, ktorých komunistický systém pripravil o život.

Rádio Lumen

Spolok sv. Vojtecha oslavuje svoje 140. výročie vzniku

Pri príležitosti 140. výročia založenia Spolku svätého Vojtecha sa 23. apríla konala v Katedrále sv. Jána Krsťiteľa v Trnave slávnostná svätá omša, ktorú celebroidal trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák, za prítomnosti viacerých biskupov, kňazov, seminaristov a stovky veriacich.

Homíliu predniesol Mons. Viliam Judák, nitriansky diecézny biskup, ktorý pripomenul postavy sv. Vojtecha, biskupa a mučenika a Andreja Radlinského, zakladateľa SSV. Ako biskup uviedol, hoci si počas svojej existencie spolok prešiel zložitými obdobiami vojen, ale aj komunistického režimu, jeho poslanstvo „ohlasovať Evanjeliu, šíriť kresťanskú kultúru tlačeným slovom, ale aj inými prostriedkami“ sa ani po 140. rokoch nezmenilo.

Za činnosť spolku, ale aj veľký prínos pre mesto Trnava poďakoval jeho riaditeľovi Vendelínovi Plevovi v závere svätej omše aj primátor mesta Štefan Bošnják, ako aj Tibor Mikuš, predseda Trnavského samosprávneho kraja. Poďakovanie predniesol aj Tadeusz Zasepa, rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku, ktorý sa vyjadril, že pred dvadsiatimi rokmi počas bojov proti komunizmu na Slovensku netiekla aj vďaka SSV krv, ale bojovalo sa slovom, svetlom a láskou.

Spolok svätého Vojtecha založili v roku 1870 z iniciatívy Andreja Radlinského ako pôvodne vydavateľský spolok na šírenie slovenskej rímskokatolíckej literatúry. Prvé valné zhromaždenie sa konalo 14. septembra 1870 v sídle Spolku svätého Vojtecha v Trnave. SSV vydával učebnice, Katolícke noviny, Literárne listy, kalendáre a inú náboženskú literatúru. Za komunizmu (1949 a 1953) bol transformovaný na „účelové zariadenie rímskokatolíckej cirkvi“ a bol pod veľmi prísnu kontrolou štátu. V roku 1990 začal opäť fungovať ako spolok.

Spolok svätého Vojtecha vydáva a rozširuje publikácie písané v kresťanskom duchu. Pre svojich členov SSV každý rok vydáva kalendár Pútnik svätovojtežský a podielovú knihu. **Mária Fábryová/ snímka Peter Zimen**

V Sačurove posvätili obnovený kostol

V nedeľu v obci Sačurov vo vranovskom dekanáte košický arcibiskup meropolita Alojz Tkáč posvätil obnovený kostol zasvätený Najsvätejšiemu srdcu Ježišovmu. „V prvom rade sa treba veriacim za toto dielo poďakovať. A keď už majú taký pekný kostolík, nech ho aj navštevujú a aj ich srdcia nech sú také pekné, ako ich obnovený chrám,“ vyjadril svoje želanie košický arcibiskup.

S opravou chrámu sa začalo pred dvomi rokmi. Postupne pribudli sociálne zariadenia, bočná loď, nové osvetlenie, obetný stôl a zreštaurovaný oltár. Interiér bol vymaľovaný a staré lavice nahradili nové.

Podklady k obnove interiéru rímskokatolíckeho kostola v Sačurove navrhol Ing. Ján Zajac. Práce boli financované predovšetkým zo zbierok veriacich a z darov. Ako informoval farár farnosti Sačurov Vincent Burda, mnohé stavebné práce zvládli sami obyvatelia Sačurova. Cieľ sa podarilo dosiahnuť aj s účinnou pomocou tamojšej samosprávy. **Mária Čigašová**

Požehnanie námestia v obci Dlhé Klčovo

V obci Dlhé Klčovo vo farnosti Sačurov vo vranovskom dekanáte požehnal v nedeľu 19. apríla košický arcibiskup metropolita Alojz Tkáč vynovené námestie pred vchodom do kostola. Upravené okolie chrámu zdobí odteraz aj súsošie Najsvätejšej trojice, ktorej je zasvätený kostol.

Na nedeľnej slávnosti v Dlhom Klčove, kde žije asi tisíc rímskokatolíkov, košický arcibiskup metropolita Alojz Tkáč ocenil zaangažovanosť samotných obyvateľov na úprave okolia chrámu: „Námestíčko upravili samotní veriaci s veľkým prispením obecného úradu. Okrem toho, že má námestie takýto sakrálny obsah, tak samozrejme kultúrni aj samotnú obec.“

Súsošie Najsvätejšej trojice nachádzajúce sa na skráslenom námestí Dlhého Klčova, ktorého autorom je architekt Ľubomír Purdeš, je navrhnuté v trojuholníkovej kompozícii, pričom Duch svätý má podobu letiacej holubice, na pravej strane sedí Otec, vľavo je Ježiš Kristus, Boží syn, s vykupiteľským krížom a žehnajúcou rukou. „Na osadenie Ducha svätého vytvoril umelec rám, ktorý vychádza z gule a uzatvára všetky tri osoby do jedného celku,“ približuje súsošie trochu podrobnejšie farár filiálky Dlhé Klčovo Vincet Burda. „Tento rám nám môže pripomínať tvar gotického lomeného oblúka, tvar lupeňa, listu alebo mušle. Jeho silueta nám naznačuje aj smer, šípku, ktorá nás má viesť na vertikálny smer v našom živote a na náš pohľad smerom nahor na Božiu prozreteľnosť. V neposlednom rade nám tento rám môže pripomínať aj časť lode symbolizujúcu samotnú Cirkev.“

Skrásliť okolie kostola a vytvoriť súsošie sa podarilo vďaka dobrej spolupráci rímskokatolíckej cirkvi a tamojšej samosprávy. V sobotu si duchovný správca farnosti Sačurov Vincent Burda prevzal z rúk starostu obce Dlhé Klčovo Andreja Kulíka čestné občianstvo za rozvoj duchovného života, šírenie dobrého mena obce a za obnovu rímskokatolíckeho kostola. Mária Čigášová

Biblická nedeľa v Spišskej Kapitule

Tretia veľkonočná nedeľa sa na Slovensku od roku 2003 slávi ako biblická nedeľa. Do tohto slávenia sa zapojili aj seminaristi Kňazského seminára biskupa Jána Vojtáššaka. V Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule sa popoludní konali slávnostné Vešpery s príhovorom, ktorým predsedal doc. PaedDr. ThDr. SSLic. František Trstenský, PhD. Docent na Katedre histórie a biblických vied TF KU v Ružomberku a prednášajúci Nový zákon v spomínanom Kňazskom seminári sa prítomným prihovoril na tému Kňaz a Slovo.

Seminaristi spišského seminára majú možnosť zúčastňovať sa aj na meditatívnom čítaní Lectio divina. Lectio divina je meditatívne čítanie v Duchu Svätom, ktoré umožňuje stretnutie s Kristom, živým Božím Slovom. Marek Bartkovský

Zomrel Vdp. Juraj Macák, titulárny kanonik

V nedeľu 18. apríla 2010 v Diecéznom kňazskom centre vo Veľkom Šariši zaopatrený sviatosťami zomrel Vdp. Juraj Macák, titulárny kanonik.

Pohrebné obrady spojené so zádušnou svätou omšou sa konali 21. apríla 2010 o v Košiciach – Myslave.

Juraj Macák sa narodil 11. apríla 1909 v Myslave. Kňazskú vysviacku prijal 10. februára 1935 v Košiciach. Pôsobil vo farnostiach Trebišov, Košice, Prešov, Kamenica nad Cirochou, Šarišské Dravce, Michalok. V 50-tych rokoch bol štátnou mocou väznený a vo výrobe. Z. András

Zomrel kanonik Pavol Šadlák, správca pútnického miesta Rajecká Lesná

Svoj život odovzdal Stvoriteľovi v 62. roku života a v 35. roku kňazstva 21.04.2010 po dlhobohorbe kňaz Pavol Šadlák, duchovný správca pútnického miesta Rajecká Lesná, titulárny kanonik Nitrianskej kapituly, honorárny dekan.

Pohrebné obrady so sv. omšou vykoná žilinský biskup Mons. Tomáš Galis v sobotu 24. apríla 2010 o 10.00 v bazilike v Rajeckej Lesnej. Pochovaný bude v Rajeckej Lesnej pri bazilike.

Pavol Šadlák sa narodil 15. 1. 1949 v Krásne nad Kysucou. Za kňaza bol ordinovaný 8. 6. 1975.
1975 - 1976 kaplán Dubnica nad Váhom
1976 - 1978 kaplán Kónská
1978 - 1983 správca farnosti Predmier
1983 správca farnosti Lefantovce
1983 - 1990 správca farnosti Trenčianska Turná
1988 - 2010 honorárny dekan
1990 - 2010 správca farnosti Rajecká Lesná
1999 - 2008 sídelný nitriansky kanonik
2008 - 2010 titulárny nitriansky kanonik, pôsobilci v Žilinskej diecéze

Farníci v Oslanoch ďakujú a blahoželajú svojmu kňazovi

Z kútov Slovenska, ale i zo zahraničia, sa v nedeľu 18. apríla 2010 stretli veriaci v kostole sv. Štefana v Oslanoch. Dôvodom stretnutia bolo poďakovanie Pánu Bohu za dar života duchovného otca vdp. Rudolfa Pavlíka, ktorý sa dňa 19. apríla 2010 dožil 50 rokov života.

Rudolf Pavlík sa narodil 19. 4. 1960 v Skalici a za kňaza bol vysvätený 6. 1. 1991 v Žiari nad Hronom. Na svoje prvé kaplanské miesto nastúpil do Kremnice a neskôr, ako farský administrátor, do Skleného. V roku 1995 sa stal farárom v Tužine – „excurendo“ v Kľačane a dočasným farským administrátorom v Chvojnici. O dva roky neskôr sa stal farským administrátorom vo farnosti Nové Sady – excurendo Šurianky. V roku 2003 pôsobil v Lipovej pri Šuranoch a v roku 2006 ako farský administrátor v Dolných Plachtinciach, odkiaľ 1. júla 2009 prišiel do našej farnosti Oslany.

Pri tejto príležitosti mu veriaci z Oslan a Ľubianky ďakovali za jeho obetavú prácu vo farnosti a tiež vyprosovali mnoho Božích milostí pre jeho kňazskú službu.

Štefan Hýrošš

Konferencia politických väzňov Slovenska si pripomína 20. výročie založenia

Konfederácia politických väzňov Slovenska si v tomto roku pripomenula 20. výročie od svojho založenia. Pri tejto príležitosti udeľuje svojim zaslúžilým členom – bývalým väzňom pamätné medaily. Pri príležitosti 60. výročia Akcie Kláštory boli tieto pamätné medaily s vyobrazením blahoslavenej sestry Zdenky dňa 16. apríla odovzdané rehoľným sestrám uršulínkam na odpočinku v charitnom domove v Suche nad Parnou, ktoré sa už nemôžu zúčastňovať podujatí KPVS zo zdravotných dôvodov. Sú to sestry S. Brigita Justová, S. Consolata Cíferová, S. Viannea Bernadičová, S. Avelina Dugovičová a S. Natália Vráblová. Tieto sestry sa v roku 1950 pripravovali na učiteľské povolanie, ale namiesto toho boli násilne vyvezené do centralizačných kláštorov v Modre a Dolných Semerovciach, kde na nich čakali nútené práce na štátnych majetkoch. Už o rok boli vyvezené do textilných tovární v Čechách, kde potrebovali ich mladé prsty na prácu vo vlhkom prostredí. K práci s ľuďmi sa dostali až v čase politického uvoľnenia, keď mohli nastúpiť do zamestnania do ústavov sociálnej starostlivosti, ale opäť len v Čechách, keďže ich rodné Slovensko bolo

považované za výrazne religióznejšie. KPVS si chce medailami aspoň symbolicky uctiť ich vernosť Bohu a Cirkvi, za ktorú boli ochotné obetovať najlepšie roky svojho života.

Peter Sandtner

Záborská predstavila europoslancom Inštitút Krista Veľkňaza v Žakovciach

V dňoch 15. a 16. apríla sa v Košiciach konala schôdza rozšíreného predsedníctva poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany. Europoslankyňa Anna Záborská zorganizovala pre europoslancov návštevu komplexného krízového centra Dorka v Košiciach a Inštitútu Krista Veľkňaza v Žakovciach.

Predstavený Inštitútu Krista Veľkňaza kňaz Marián Kuffa priblížil europoslancom útulok a resocializačné stredisko pre bezdomovcov a osoby po výkone trestu, mládež po skončení ústavnej alebo ochrannej výchovy. Navštívili aj domov pre telesne postihnutých bezdomovcov. Kuffa poslancom z viacerých krajín vysvetlil, že stredisko poskytuje komplexnú starostlivosť o ženy najmä po opustení detských domov, po liečení na závislosti, po výkone trestu a poskytuje sa im aj resocializácia. Najnovšie majú aj zariadenie pre mamičky s deťmi.

Predseda Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany v Európskom parlamente Joseph Daul bol návštevou hlboko dojatý a vysoko ocenil prácu kňaza Mariána Kuffu pre svojich 200 zverencov.

Albert Otruba

V slovenskej minoritskej viceprovincii návšteva z Albánska

Od 9. do 15. apríla 2010 slovenskú minoritsku viceprovinciu navštívil apoštolský administrátor južného Albánska Mons. Hil Kabashi, OFM. Spreádzal ho predstavený albánskej misie bratov minoritov P. Jaroslav Mária Cár.

Biskup Kabashi sa na Slovensku stretol s otcami biskupmi Mons. J. Babjakom, Mons. A. Tkáčom a Mons. S. Zvolenským. Navštívil aj františkánskeho provinciála P. Juraja Mihályho. Počas svojej pastoračnej cesty po Slovensku Mons. Hil Kabashi slúžil sv. omše v slovenskom jazyku pre veriacich v minoritskom kostole v Levoči a v Bratislave – Karlovej Vsi. V sobotu 10. marca v športovej hale v Prešove sa spolu s otcami arcibiskupom Tkáčom zúčastnil arcidiecézneho stretnutia mládeže.

Lucián Mária Bogucki, OFMConv.